

BALLAGÁS – 2012.

Megérkeztünk iskolánk életének egyik nagyállomására. A 2011–2012-es tanév tizenkettedikesei eljutottak az Érettségi előtti utolsó állomásra.

Hetvennégy leány és fiú ballag ma itt, a Csiky Gergely Főgimnázium régi-új falai alatt. Szépek, vidámak, pajkosak, huncutok, ügyesek, okosak... És mindegyikük jól tudja, hogy mit akar: kiszabadulni az iskola szorító fogságából, szabadon kilépni az élet forgatagába, szállni az álmok hömpölygő hullámain...

Vagy talán téved, aki ezt hiszi? Van köztetek olyan, aki sóvárogva nézett vissza maga mögé, amikor levonult a virágszirmok fedte lépcsőkön? Van, aki máris visszavágyik a matek- vagy irodalomórák szívdermesztő és egyúttal szívmengető hangulatába? Van, aki nagy tisztelettel és elismeréssel gondol vissza tegnap még rettegett tanáira?

Biztosan van olyan is köztetek, és nem is kevés, aki már ma tudatában van annak, hogy itt, a Csikyben, Arad megye egyetlen magyar tannyelvű középiskolájában pedagógusaink áldozatos munkája nyomán olyan ismeretanyaghoz jutottatok, olyan eszmei nevelésben részesültetek, amely nemes hagyományaink megőrzése mellett hozzásegített ahhoz, hogy jóézésű, modern gondolkodású fiatalokká fejlődjete.

Őszintén reméljük, hogy sikerrel meg fogjátok találni helyeteket mai, forradalmian megváltozott világunkban. Bízunk abban, hogy tudatosodott bennetek, hogy ehhez újfajta módon kell majd tanulnotok egész életetek során. Mert folyton szükségetek lesz az állandóan megújuló tudásra, hogy a gondolkodásmódotok lépést tarthasson a változó Univerzummal.

S miközben álldogáltok a nagyállomás frissen felsepert peronján, vessetek egy röpke pillantást jelenlévő szüleitek, nagyszüleitek büszke tekinteteire, s küldjete feléjük egy hálás mosolyt. Tudják ők, meg ti is, hogy mit kell megköszönnetek...

Végezetül, a Csiky vezetősége és egész tanári kara nevében azt kívánom, mindegyik közületek olyan vonatra szálljon fel innen, az állomásról, amely oda viszi, ahova a legjobban el szeretne jutni, ahol megtalálja legcsodálatosabb álmait.

Sikeres érettségít, sok szerencsét, boldogságot kívánunk utatok során!

S az úton csengjenek fületekbe Szabó Lőrinc szavai:

*„Hinni a szépet,
lehetetlent,
Hogy egyszer valóra válik.
Hinni a vágyban,
akaratunkban.
Ha kell, hát bízni halálig.”*

Juhász Béla,
igazgató